

1450 4

VOORLOPIG VERSLAG

Bij het afdelingsonderzoek van dit wetsontwerp verklaarden vele leden het begrijpelijk te achten, dat de stijging van het algemene loon- en prijspeil haar invloed doet gelden op de hoogte der kosten van de keuringsdiensten. Met de opvatting, dat het wenselijk is, tegenover deze verhoging van kosten een verhoging te stellen van het recht, bedoeld in artikel 13, lid 2, van de Warenwet, konden deze leden eveneens accoord gaan. Zij vroegen zich echter wel af of deze gedachte in de voorgestelde wijzigingen op de meest juiste wijze tot uitdrukking is gebracht. Met name waren zij er door de weinige gegevens, welke de Memorie van Toelichting verschaft, nog niet van overtuigd, dat het minimum en het maximum voor de retributies verdubbeld moeten worden. Een verwijzing naar het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud ten opzichte van 1935 achtten deze leden in elk geval onvoldoende om deze verdubbeling aanstonds aannemelijk te maken. Zowel om dit punt te kunnen beoordelen, alsook de voorgestelde wijziging in het systeem van verrekening, zal het noodzakelijk zijn over nadere gegevens te beschikken. De leden, hier aan het woord, zouden derhalve, alvorens definitief hun standpunt tegenover dit wetsontwerp te bepalen, gaarne van de Minister vernemen, hoe groot in de laatste jaren en in 1936 de bijdrage van het Rijk aan de keuringsdiensten is geweest, hoeveel de gezamenlijke kosten dezer diensten hebben bedragen en hoe groot het bedrag der retributie geweest is, dat door de bedrijven gezamenlijk is opgebracht, dit alles tevens gespecificeerd naar de onderscheidene keuringsdiensten.

In dit verband werd er aan herinnerd, dat het, blijkens het oorspronkelijk ontwerp-Warenwet (Zitting 1935—1936, 88) aanvankelijk in de bedoeling heeft gelegen, het Rijk en de bedrijven elk een vierde deel der kosten te laten dragen. Tijdens de schriftelijke behandeling heeft de Regering dit aldus gewijzigd, dat het Rijk en de bedrijven samen de helft van de kosten zouden dragen, waarbij het blijkens de op de wijziging gegeven toelichting, de bedoeling was, deze bepaling zo te doen uitvoeren, dat het Rijk het deel van die helft der kosten zou betalen, dat niet door de retributie zou worden gedekt. De Minister heeft dit bij de behandeling in de Tweede Kamer aldus nader geïnterpreteerd: „De bedoeling is deze, dat dat deel van de helft, wat de bedrijven zullen moeten opbrengen, enigermate ligt boven het 1/4 gedeelte, dat aanvankelijk in het wetsontwerp lag, maar het zal niet zo worden, dat de bedrijven het leeuwenaandeel zullen moeten betalen en dat het Rijk ten slotte maar een kleinigheid zou bijdragen, wat, ik geef het toe, volgens de tekst van het artikel mogelijk zou zijn”.¹⁾ Is deze bedoeling in de praktijk verwezenlijkt en, zo niet, aan welke oorzaken moet dit dan geweten worden?

Andere leden wezen er op, dat de Memorie van Toelichting er van uitgaat, dat de bestaande verdeling van de kosten der keuringsdiensten tussen Rijk en bedrijven enerzijds en de gemeenten anderzijds bij aanvaarding van het wetsontwerp gelijk blijft. De Minister acht het immers niet wenselijk om, zolang de Noodregeling Gemeentefinanciën in werking is en de voorstellen van de Commissie-Oud nog niet bekend zijn, incidentele wijzigingen in die kostenverdeling aan te brengen. De hierbedoelde leden konden met dit laatste instemmen, maar voorzover zij konden inzien, wordt door de voorgestelde regeling de verdeling juist wel veranderd. Wanneer de verhoging van de retributie immers uitsluitend aan het Rijk ten voordele strekt, komt dit in een aanzienlijk gunstiger positie te staan dan de gemeenten. Ten deze sloten de aan het woord zijnde leden zich aan bij hetgeen in het adres van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten dd. 15 November 1949 is opgemerkt. Voorshands zouden zij er de voorkeur aan geven, wanneer de verhoogde opbrengst der rechten mede aan de gemeenten ten goede zou komen op basis van de thans bestaande regeling.

Blijkens de laatste alinea van het algemene gedeelte der Memorie van Toelichting ligt het in de bedoeling, dat de opbrengst van het recht in den vervolge in 's Rijks kas wordt gestort, terwijl het Rijk de helft van de kosten der keuringsdiensten betaalt, zonder verrekening van de opbrengst van het recht. Hierdoor zal dus — zo werd opgemerkt — de hoogte van de Rijksbijdrage voor een bepaalde keuringsdienst los komen te staan van de opbrengst der retributie binnen de kring van die dienst. Hierin schuilt onmiskenbaar een centraliserende tendenz. Van verschillende zijden werd dan ook de vraag gesteld, of de onderhavige voorstellen inderdaad de bedoeling hebben om te komen tot een opheffing van de decentralisatie der keuringsdiensten en tot een meer direct bestuur van deze diensten door de centrale Overheid. Reeds thans wensten vele leden er op te wijzen, dat zij tegen zulk een gang van zaken ernstig bezwaar zouden hebben. Alvorens hierop verder in te gaan, wensten zij evenwel het antwoord van de Regering af te wachten.

Verscheidene leden tenslotte maakten van deze gelegenheid gebruik om de aandacht te vragen voor het feit, dat nog steeds de hoogte der retributies wordt berekend naar de bijdragen, die de bedrijven moeten voldoen aan het Handelsregister. Al sinds jaren zijn tegen dit systeem door een groot aantal Kamers van Koophandel bezwaren ter kennis van de betrokken Minister gebracht, zonder dat dit tot het gewenste resultaat heeft geleid. De aan het woord zijnde leden stelden zich op dit punt achter de Kamers van Koophandel, waarbij zij met name verwezen naar het adres van de Kamer van Noordholland van 14 December jl. Zij zouden gaarne van de Minister vernemen, of deze bereid is een regeling te bevorderen, volgens welke de rechten naar een meer billijke maatstaf zullen worden vastgesteld.

Artikel 2. Opgemerkt werd, dat de voorgestelde wijziging, indien zij door de Staten-Generaal wordt aanvaard, in ieder geval toch niet meer in het jaar 1949 in werking zal kunnen treden. Het jaartal „1949”, dat tweemaal in het artikel voorkomt, zal dus veranderd moeten worden in „1950”.

Vastgesteld 7 Februari 1950.

C. VAN DEN HEUVEL
ENGELBERTINK
ROOSJEN
JANSSEN
DROESEN.

¹⁾ *Handelingen* Tweede Kamer, Zitting 1935—1936, blz. 888, 2de kolom.

